

Отъ Лъка зачало об. (79)

Рекалъ Христосъ тъзи притча: нѣкой човѣкъ ималъ два сына, и рекалъ младыя на бѫща си, отче: раздѣли ны твоето иманіе и дай ми колкото ми сѧ пада. Тога бащата ги раздѣлилъ и далъ полвината на младыя сънъ, който подиръ малко време, като си прибрали иманіето, отишълъ въ единъ далечниъ странъ, и распилълъ го сичкото по блѣдъ и други беззаконія. И като го распила сичкото, станалъ голѣмъ гладъ на онаа странъ, и той началъ да гладъва, за това отишълъ при единого гражданина, който го проводилъ на своето село да мѣ пасе свинѣтѣ гладенъ, и той желаелъ да сѧ нахрани отъ хранятъ на свинѣте що падаха, но никой не мѣ даваше. И подиръ малко време като дошелъ въ себѣ си, рекалъ: колко слѣги паджътъ въ бащинатъ ми къщъ овилно (болъ), а азъ погинвамъ отъ гладъ! Но да стана да отида при баща си, и да мѣ сѧ молѣ да ма прѣемне като единъ слуга. И като станалъ да отиди при баща си, тога баща мѣ като го виделъ отъ далечъ, домилъ мѣ, и този часъ сѧ затекалъ та го посрещналъ и приврналъ. Послѣ рекалъ бѫща мѣ на слѣгите си: донесете мѣ първите дрѣхи, прѣстена и обѣцатъ да сѧ примени, и заколете най храненъ телецъ, да падеме и да сѧ веселиме: защото моя сынъ бѣше умрѣлъ и оживѣ, бѣше изгубенъ и сѧ намери. А старыѧ мѣ сънъ, който си и-дела отъ нива, като чѣлъ пѣсни и веселбы, попиталъ единъ слуга, що е това? А слѣгата като мѣ увадилъ чи си дошелъ братъ мѣ, и баща мѣ заклалъ храненъ телецъ да сѧ веселѣтъ, той сѧ разсврдилъ и не щѣлъ да влези въ къщи. За това баща мѣ излези и го молеше да влезе въ къщи. А той мѣ рекалъ: азъ толко години ти работѣ и та слѣшамъ, и не си ми далъ нити едно паре, да сѧ возвеселѣ и азъ съ моите дрѣгари, а малки ти сънъ изѣди толко иманіе съ блѣдниците, и пакъ си мѣ заклалъ най храненъ телецъ. Тога мѣ рекалъ баща мѣ: чадо, ты съкога си при мене, и сичко що имамъ то е се твое, и не сѧ сврди, но сѧ радвай и весели защото сѧ намери братъ ти, който бѣше изгубенъ.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Слѣшатели Христиани! Когато укорявали фарисеите Христа чи ходи съ грѣшниците и пдѣ съ тѣхъ, той ги питалъ: единъ човѣкъ, който има сто свѣце, като изгуби еднатъ, не оставели дрѣгите и търси изгубената, и сѧ радва като ј намери? или кога изгуби една жена отъ десетъ пари само една, не запалели свѣцъ, да търси изгубената, и сѧ радва много като ј намери? А подиръ това, за да имъ покаже по-